

امروز شما

فروردین
اگرچه امروز سرتان در کار خودتان است اما یک نفر جلوی پای شما سنگ می‌اندازد. دوست دارید که شما هم لجاجتی کنید و حسابش را کف دستش بگذارید اما بهتر است که بر اعصابتان مسلط باشید.

اردیبهشت
این روزها دوران سختی کارتان را سپری می‌کنید، به همین دلیل باید انرژی و وقت بیشتری بگذارید. سعی کنید که با برنامه‌ریزی پیش رویه، در غیر این صورت در اواسط راه گریخ خواهید شد.

خرداد
ذهنتان امروز با روی دلتان می‌گذرد و این موضوع ممکن است که به رابطه عاطفی‌تان صدمه زند و شریک زندگی‌تان را بیازارد. سعی کنید تعادل در میان این دو حفظ کنید تا مشکلی پیش نیاید.

تیر
برای انجام کارهایی که محدودیت دارید، دچار استرس و تنش می‌شوید. برای جلوگیری از این شرایط، باید با اطرافیان بیشتر در ارتباط باشید.

مرداد
شما سختی‌های کارتان را پشت سر گذاشته‌اید، اما این بدین معنی نیست که دیگر احتیاجی به‌دقت و تمرکز ندارید. حتی در این مرحله هم باید مراقب قدم‌هایی که برمی‌دارید باشید.

شهریور
از صبح که بیدار می‌شوید، ندای دلتان شما را به سمت کاری که در مورد آن تردید دارید، سوق می‌دهد. مقاومت بس است، جسارت به خرج دهید و به ندای قلبتان گوش دهید.

جنگ در پوسته ظاهری خود یعنی گلوله، انفجار، بمباران، خون ... همه آنچه به ویرانی، خرابی، کشتار و جراحت منجر می‌شود. همین‌هاست که جنگ را ترسناک می‌کند و این سؤال بنیادین را به وجود می‌آورد که جنگ‌افروزان به چه فکر می‌کنند که چنین اتفاق سهمگین و وحشتناکی را طراحی و اجرا می‌کنند؟

در فیلم سینمایی «تنگه ابوقریب» ساخته بهرام توکلی پزشک گردان عماریون (جواد عزتی) در یکی از دیالوگ‌هایش به این سؤال جواب می‌دهد: «جنگ برنده و بازنده ندارد؛ برنده جنگ، فروشنده گان اسلحه هستند».

اما دفاع مقدس ما قصه‌ای متفاوت از جنگ‌افروزی‌های مصطلح دارد. قصه‌ای جذاب بر اساس عشق و ایمان و شجاعت.

فیلم تنگه ابوقریب یکی از بهترین‌های جشنواره فیلم فجر بود. در این فیلم یکی از بزرگ‌ترین عملیات دوران دفاع مقدس، بازسازی شده و به بهترین شکل نشان می‌دهد که گردان عماریون چگونه با دست‌خالی، تشنه، گرسنه و مجروح مقابل لشکر صدام می‌ایستد تا آن‌ها از تنگه ابوقریب عبور نکنند و به دشت عباس نرسند.

انفجارهای این فیلم بی‌نظیر است و نشان می‌دهد محسن روزبهانی، مدیر جلوه‌های ویژه میدانی این فیلم کارش را صد در صد بلد است.

با او که برای فیلم‌های تنگه ابوقریب، به‌وقت شام و سرو زیرآب نامزد دریافت سیمرغ جشنواره بود، سیمرغ بلورین برای فیلم تنگه ابوقریب را از آن خود کرد هم‌صحبت شدیم تا برآیمان از این فیلم‌ها بگویید.

روزبهانی تاکنون بیشترین سیمرغ جشنواره برای جلوه‌های ویژه را کسب کرده است.

برای سه فیلم مطرح جشنواره فیلم فجر نامزد دریافت جایزه بودید، چه احساسی دارید از این که در ساخت فیلم‌های تنگه ابوقریب، به‌وقت شام و سرو زیرآب مشارکت داشتید؟

خوشحالم از اینکه جزو عوامل سازنده این فیلم‌ها هستم و بیشتر از اینکه نامزد دریافت سیمرغ شدم. من دست آقای حاتمی‌کیا را می‌بوسم چون او که برای فیلم به‌وقت شام ثابت کرد حرف و عملش یکی است. به او افتخار می‌کنم که از ایرانی‌ها برای ساخت فیلمش استفاده کرد. برخی به جلوه‌های ویژه بصری فیلم ایراد گرفتند که خوب نشده اما همین که از عوامل ایرانی استفاده کرد، بسیار ارزشمند است.

تأکید زیادی دارم که به جوان‌ها میدان داده شود تا آن‌ها توانایی‌های خود را نشان دهند. تا الان پنج نفر از دستیارانم به‌صورت مستقل کار می‌کنند. جوان‌ها تا وارد عرصه کار نشوند، سینما پیشرفت نمی‌کند. باید اجازه بدهیم فکرها و نو وارد سینما شود.

با محسن روزبهانی برنده سیمرغ بلورین برای جلوه‌های ویژه فیلم «تنگه ابوقریب»

«تنگه ابوقریب» رکورد دوئل را زد!

درباره جلوه‌های ویژه فیلم تنگه ابوقریب بگویید، چون به نظرم بی‌نظیر است؟

تاکنون جلوه‌های ویژه حدود ۱۵۰ فیلم سینمایی جنگی را به عهده داشته‌ام؛ اما تنگه ابوقریب یک‌چیز دیگر است. تا قبل از این «دوئل» بهترین فیلم سینمایی‌ام در بخش جلوه‌های ویژه بود اما الان تنگه ابوقریب جای آن را گرفته است.

کار بسیار سختی بود؛ همه فیلم سکانس، پلان و دوربین روی دست بود. همه‌چیز حساب شده بود چون اگر یک ثانیه انفجارها را دیر یا زود می‌زدیم از کادر خارج می‌شد و ممکن بود حادثه ایجاد کند.

دوربین مدام می‌چرخید و همه‌چیز باید دقیق اتفاق می‌افتاد. برای همه پلان‌ها چهار پایانه داشتیم و خودم با بی‌سیم به دستیارانم می‌گفتم چه زمانی انفجارها را بزنند.

از قبل برای انفجارها و صحنه‌های اکشن طراحی داشتید؟

بله! روز قبل با کارگردان و تهیه‌کننده لوکیشن را می‌دیدیم و مکان انفجارها کاملاً مشخص بود، صبح سر صحنه می‌رفتم و همه‌چیز را آماده می‌کردیم و معمولاً ظهر فیلم‌برداری آغاز می‌شد.

هنوز هم مثل سابق برای انفجارها از مهمات واقعی استفاده می‌کنید؟

نه! سه سال است که در فیلم‌ها از مهمات واقعی استفاده نمی‌کنیم و تلاشمان این است که کلاً از سینما حذف شود. با مواد پلی‌کتیک کار می‌کنیم، حسن این مواد این است که خطر ندارد و به کسی آسیب نمی‌زند.

فیلم‌برداری تنگه ابوقریب چند ماه طول کشید؟

دو ماه! روز اول فکر نمی‌کردم که دو ماهه کار جمع شود، پیش خود می‌گفتم چهار ماه کار است. آقای توکلی کارگردان تنگه ابوقریب اولین فیلم جنگی‌اش را می‌ساخت و آقای خسروی آبیانه؛ فیلم‌بردار هم تاکنون فیلم جنگی فیلم‌برداری نکرده بود به همین دلیل باورم نمی‌شد که دو ماهه تمام شود اما هر دو عالی کار کردند.

کارگردانی و میزبانشان و دکوپاژ و حرکات‌های دوربین عالی است. در فیلم‌های جنگی معمولاً از چند دوربین استفاده می‌کنند و در چنین شرایطی کار هم برای کارگردان و هم برای تدوین و بقیه عوامل راحت است اما در این فیلم از یک دوربین استفاده شد و در همه پلان‌ها، دوربین در حال حرکت بود و این کار را برای همه دشوار می‌کرد و همه باید با دقت همه‌چیز را برنامه‌ریزی می‌کردند.

شما زمان جنگ به جبهه رفته بودید؟

بله! اما تخریبی نبودم، در یگان آبی-خاکی فعال بودم. وقتی فیلم تنگه ابوقریب را می‌بینی چنان ابهت این حماسه تو را می‌گیرد که برای ساعات زیادی گیج هستی، به نظر می‌رسد بهتر است از تمام عملیات بزرگ دوران دفاع مقدس فیلم ساخته شود تا از حافظه‌ها پاک نشود.

باید ساخته شده؛ اما اشتباهی که سینمای ایران مرتکب شد این بود که در اوایل جنگ بی‌رویه فیلم جنگی ساختند و مردم را از این نوع سینما دلزده کرد. ۲۰ سال قبل گفتم سالی یک فیلم جنگی خوب بسازید، فیلمی مثل تنگه ابوقریب! آقای توکلی ثابت کرد این تفکر که برای تولید فیلم جنگی باید از کارگردانان سابقه در این زمینه استفاده شود، اشتباه است. کارگردان باید باسلیقه و خلاق باشد.

«سرو زیرآب» هم فیلم ارزشمندی است...

بله! با این فیلم ارزشمند خوب تا نکردند! امکانات و پول کافی برای ساختش ندادند و کارگردان مجبور شد بیشتر صحنه‌های جنگی را حذف کند؛ اما من خوشحالم که در ساخت این فیلم سهمی داشته‌ام. مهم نیست که من در فیلم چقدر حضور داشته‌ام مهم این است که فیلم چقدر ارزش معنوی داشته و فیلم تأثیرگذاری است. یکی از افتخاراتم این است که در فیلم آژانس شیشه‌ای حضور داشته‌ام. در این فیلم فقط یک شیشه شکستم اما همین یک پلان باعث افتخارم است. در یک فیلم از اول تا آخر انفجار می‌زنی اما فیلم آژانس ارزش ندارد که حتی بگویی من با این فیلم همکاری کرده‌ام.

خواندنی

چند وسیله‌ای که نسل آینده نخواهند دید

رشد و توسعه فناوری‌های نوین زندگی تک‌تک ما را تحت تأثیر خود قرار داده است تا جایی که برخی از لوازم و مشاغل اکنون به‌جز خارطه یا تصویری چیز دیگری از آن‌ها باقی نمانده است. این در حالی است که شیرین‌ترین خاطرات گروه سنی خاصی از جامعه همین لوازم بوده‌اند؛

به گزارش جام جم آنلاین به نقل از پیرواو، در این گزارش کالاهایی را که هرگز نسل آینده تجربه نخواهند کرد به شما معرفی می‌کنیم.

فیلم‌های وی‌اچ اس
دیدن فیلم‌های تخیلی یا علمی با استفاده از دستگاه ویدئو خانگی مدت‌هاست به خاطراتی تبدیل شده‌اند که امروز نمی‌توان آن‌ها را دوباره زنده کرد. این در حالی است که یک‌تاز دهه ۸۰ و ۹۰ میلادی نوارهای وی‌اچ اس بودند و در آن دوره علاقه‌مندان به فیلم و سریال باید تعداد زیادی از این حلقه‌های فیلم را در منزل نگهداری می‌کردند و برای خرید آن‌ها نیز مبالغ قابل توجهی می‌پرداختند.

تلفن ثابت
صحبت از تلفن عمومی شد وسیله دیگری که احتمالاً نسل آینده نمی‌توانند تصویری از آن داشته باشند تلفن ثابت است. تلفنی که در گذشته‌های دور برای دریافت یکی از آن‌ها حتی لازم بود مدت طولانی منتظر بمانیم تا شرکت مخابرات برآیمان پیش‌نیازهای آن را فراهم کند. امروزه اغلب مردم دارای تلفن‌های همراه هستند و حتی شرکت‌ها نیز با استفاده از این وسیله کارهایشان را انجام می‌دهند. به همین دلیل کاملاً طبیعی است که احتمالاً در دهه‌های آینده حتی تولید تلفن‌های ثابت متوقف شود.

دوربین فیلم‌برداری
به دور و اطراف خود نگاه کنید تعداد افرادی که درحال ثبت خاطرات خود به‌صورت تصویر متحرک یا همان فیلم با استفاده از تلفن همراه هستند چند نفر است؟ خودتان تاکنون تجربه ساخت چند فیلم کوتاه و بلند با استفاده از تلفن هوشمندتان دارید؟ این اتفاقی است که باعث شد اصولاً دوربین‌های فیلم‌برداری خانگی یا عکاسی غیرحرفه‌ای را برای همیشه از روزگار ما حذف کند. به همین دلیل است که نسل آینده قطعاً نمی‌تواند تصویری از دوربین‌های فیلم‌برداری خانگی داشته باشند.

کارت ویزیت
هرچند هنوز داخل کسوی میز کارتان تعداد زیادی کارت ویزیت واقعی وجود دارد اما قطعاً خبردارید که رفته‌رفته استفاده از کارت‌های ویزیت فیزیکی منسوخ شده و صفر و یک‌های مجازی وظیفه ارائه اطلاعات موردنظر شما به مخاطبانان را برعهده گرفته‌اند. به همین دلیل با در نظر گرفتن روند گسترش دنیای صفر و یکی در شرایط فعلی احتمال فرزندان ما که اکنون در دهه ابتدایی زندگی خود هستند هنگام بزرگسالی خود با نمونه‌های نوینی از کارت ویزیت روبرو خواهند شد که اکنون از آن‌ها به‌عنوان کارت ویزیت دیجیتال یاد می‌شود.

دائرةالمعارف‌ها
متولدین شصت به قبل قطعاً تجربه استفاده از دائرةالمعارف‌ها را دارند به‌خصوص اگر عضو کتابخانه‌های عمومی شهرشان بوده‌اند. این کتاب‌ها درواقع ناگفته‌هایی را از موارد خاصی برآیمان بیان می‌کرد که می‌توانستیم با استفاده از آن اطلاعات بهتر اطراف خودمان را بشناسیم اما آیا هنوز هم این کتاب‌ها که معمولاً بزرگ هم بودند کاربردی هستند؟ پاسخ این سؤال درواقع منفی است چون هم‌اکنون دنیای صفر و یکی یا انواع و اقسام موتورهای جست‌وجو این کار را برآیمان انجام می‌دهند. به همین دلیل است که باید بپذیریم نسل آینده قطعاً اطلاعاتی از این گونه کتاب‌ها ندارند و می‌توانند تمام نیازهای اطلاعاتی خود را با استفاده از دنیای مجازی به دست آورند.

مشهورترین ملکه مصر با جواهرات جدیدش برگشت

چهره ملکه نفریتی همسر فرعون مصر برای چندمین بار در سال‌های اخیر باز هم بازسازی شده؛ اما این بار با دفعات قبل تفاوت دارد چرا که در طراحی جدید از مراحل پیچیده‌تری استفاده شده است.

به گزارش جام جم آنلاین به نقل از دیلی میل، شواهد تاریخی نشان می‌دهد ملکه نفریتی مادر فرعون مصر یعنی «توتان‌خامون» بوده است. ساخت مجسمه نیمه‌تنه «نفریتی» ۵۰۰۰ ساعت طول کشید. این فرآیند با اسکن بعدی انجام شده است. جواهرات استفاده‌شده در این نیمه‌تنه دست‌ساز هستند و از سوی برنند دیور طراحی شده‌اند. اما درباره چهره این ملکه ۳۳۰۰ ساله و رنگ پوستش بحث‌وجدهای فراوانی وجود دارد. اظهارنظرهای کارشناسی حاکی از این است که رنگ در نظر گرفته‌شده برای این نیمه‌تنه بسیار متفاوت با رنگ پوست مردمان ۳۵۰۰ سال پیش آن منطقه بوده است.

بازسازی و ساخت نیمه‌تنه و چهره نفریتی کار دانشمندی از دانشگاه بریستول بوده است. نفریتی ۳ هزار و ۳۰۰ سال پیش می‌زیسته است. معنی نام او «زیبایی آتن» است. او قدرت بسیار زیادی در زمان خود داشت و القاب زیادی برای خود برگزید. گفته می‌شود نفریتی یکی از زیباترین زنان جهان در آن زمان بوده است. درازی گردن او از دلایل زیبایی وی برشمرده می‌شود.

از نگاه دوربین

بوی باران، بوی سبزه، بوی خاک

زرم نمک
می‌رسد اینک بهار
خوش بحال روزگار...